

Tað andaði av góðveðri, lykkju og friði, tá 3000 fólk hittust í Nólsoyar Pállsgötu í Klaksvík leygarmorgunin. Tað mesta var fólk, sum býr í Klaksvík, men ein rúgva av fólkum var komið aðra staðni frá. Ternan sigldi fullfermd allan friggjadagin.

Veðrið helt við Klaksvíkin

Ein rúgva av fólkum tók lut í tiltøkunum, sum vórðu hildin mentunardagarnar

Veðrið var í parti við klaksvíkingum, tá teir skipaðu fyrri mentunardøgum í sambandi við at kommunan fylti 85 ár. Og tá veðrið, sum hevur so stóran týdning, tá nógv verður fyriskipað uttandura, lagar seg væl, so er einki at undrast á, at tiltakið var meiri enn væl eydnað. Tí skráin var bæði víttfevnandi og áhugaverd.

Leygardagurin mundi vera høvuðsdagurin. Ein skilamaður segði í práti við stóra kaffiborðið í Nólsoyar Pálls götu, at konan hevði spurt hann kvøldið fyrri, tá tað regnaði av tí mesta, um veðrið mundi fara at vera betur í morgin. Legg teg bara og sov, tí í morgin verður frálíkt veður, svaraði klaksvíkingurin, sum fekk nógv meiri rætt í síni meting, enn veðurfrøðingarnir, ið tykjast verða serfrøðingar í at meta skeið, tá stór tiltøk eru á skránni.

Klaksvíkingurin veit, at vesturætirnir roynast væl norðanfyrri. Tað var grimdarregn til ein tíma eftir, at konsertin hjá Ólavi Klakk og øðrum var byrjað friggjakvøldið. So sleit í, og tað var turt til konsertin í skúlagarðinum var liðug. Oman fyrri túsund fólk vóru á konsert.

Móti morgni leygardagin

var eitt sindur av vætu, men tá býráðið bjóðaði til borðið í Nólsoyar Pállsgötu klokkan 10 var turt, lykkja í luftini og sólin kagaði úr suðri av og á. Fleiri enn 3000 fólk leitaðu saman. Skráin var ikki trong, so stundir vóru at tosa saman. Nógvir gestir vóru aðra staðni frá, og tey mundu vera mong, sum heilsaðust fyrri fyrstu ferð í fleiri ár. Jógván Gerðalíð las yrking upp til heimstaðin, og Vágsheggjafrensarnir syrgdu fyrri undirhaldstónum.

Fagnaðarløta

Seinnapartin var fólkafundur úti í Grøv. Tað mundi knappast um eitt túsund luttakarar. Henning Bøgesvang var røðari. Hann er skemtingarsamur og megnar at fáa álvarsigan boðskap fram í lottum tóna. Evnið var Klaksvíkin, hennara líkam, sum er fjøll, vegir, havnir, virki, skip og annað, og sálin, sum eru fólkini, sum liva og virka har. Tað gongur upp og niður við líkaminum, serliga vinnuligu fyrirtøktunum, men tað er týðningarmikið, at sálin visir rætta hugburðin, sum eigur at verða grundaður á Guds kærleika til menniskjuni, segði Bø-

gesvang.

Felagssangur var á skránni, sum kanska var í so stutt, men tað er ilt at gera við, tí oftast er trupulleikin kuldi, tá fundir verða fyriskipaðir uttandura. Skótar-nir syrgdu fyrri eldi at snerkja pylsur á, og meðan

børnini vassaðu í ánni, gingu tey vaksnu og hugdu seg um og mintust farnar dagar, tá leitað varð eftir solum í ánni, sum nú tykist lítill, aftur í móti í barnaárunum.

Svimjihylurin, sum varð bygdur fyrri í hesi øldini

mundi vera karmur um nógv av sumrinum hjá klaksvíksbørnum fram til at svimjihøllin varð reist í 1974, og tað vóru fleiri, sum henda dagin mintust aftur á góðar gamlar dagar í hyljunum báðum og á sjónum.

Dýrd á vik og vág

Seinni um kvøldið varð hugnaløta við báli, harsandurin var, áðrenn miðbýarætlanin hjá kommununi kom undan kavi.

Skótarir skipaðu fyrri, og

Hergerð og Eiler Samuelsen hava bakari við Nólsoyar Pállsgötu. Her eru tey avmyndaði saman við teimum, ið hjálptu til, so teir 3000 gestirnir kundu fáa breið og kaffi. Tey lótu eisini teimum á sjúkrahúsinum, røktarheiminum og vistarheiminum ein bita